

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2014 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Marta Czapska

w obecności oskarżyciela Prokuratora Andrzeja Lisieckiego

po rozpoznaniu dnia 13 sierpnia 2014 r. , 29 września 2014 r. i 19 listopada 2014 r. na rozprawie w L. sprawy :

1. A. F. (1) , s. W. i M. z d. S. , ur. dnia (...) w L. ,

oskarżonego o to, że :

w dniu 26 marca 2013 roku w msc. M. R. ul. (...) z terenu firmy (...) Sp. z o.o. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. B. (1) i J. G. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci elementów metalowych ze stali nierdzewnej oraz przewodów elektrycznych czym spowodował straty w wysokości 5725 złotych na szkodę H. L. ,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.

2. M. B. (1) , s. S. i D. z d. D. , ur. dnia (...) w N. ,

oskarżonego o to, że :

w dniu 26 marca 2013 roku w msc. M. R. ul. (...) z terenu firmy (...) Sp. z o.o. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z J. G. i A. F. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci elementów metalowych ze stali nierdzewnej oraz przewodów elektrycznych czym spowodował straty w wysokości 5725 złotych na szkodę H. L. , przy czym zarzucanego mu przestępstwa dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. art. 64 § 1 k.k.

1. Oskarżonego A. F. (1) w ramach zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego że w dniu 26 marca 2013 roku w msc. M. R. ul. (...) z terenu firmy (...) Sp. z o.o. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. B. (1) i drugą ustaloną osobą której sprawę wyłączono do odrębnego postępowania dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci elementów metalowych ze stali nierdzewnej oraz przewodów elektrycznych czym spowodował straty w wysokości 5506 złotych na szkodę H. L. to jest popełnienia czynu z art. 278 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. Oskarżonego M. B. (1) w ramach zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego że w dniu 26 marca 2013 roku w msc. M. R. ul. (...) z terenu firmy (...) Sp. z o.o. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu A. F. (1) i drugą ustaloną osobą której sprawę wyłączono do odrębnego postępowania dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci elementów metalowych ze stali nierdzewnej oraz przewodów elektrycznych czym spowodował straty w wysokości 5506 złotych na szkodę H. L. , to jest popełnienia czynu z art. 278 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

3. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego A. F. (1) kary pozbawienia wolności na okres próby 2 (dwóch) lat;
4. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego M. B. (1) kary pozbawienia wolności na okres próby 3 (trzech) lat;
5. Na podstawie art. 44 § 1 i 2 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych wskazanych w wykazie dowodów rzeczowych (k. 85-85a) pod poz. 7, 8, 9 i 10 przez ich zniszczenie ;
6. Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. zasądza od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata K. O. kwotę 619,92 zł (sześćset dziewiętnaście złotych dziewięćdziesiąt dwa grosze) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego M. B. (1) pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu;
7. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego A. F. (1) i M. B. (1) w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 551/13

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 marca 2013 r. oskarżeni A. F. (1) i M. B. (1) oraz J. G. przyjechali samochodem marki V. (...) nr rej. (...) do miejscowości M. R. , woj. (...) na ul. (...) celem kradzieży elementów metalowych z terenu (...) Sp. z o.o.. Następnie oskarżony A. F. (1) z J. G. udali się na teren firmy (...) Sp. z o.o. i zaczęli wynosić złożone pod wiatą na terenie firmy elementy metalowe ze stali nierdzewnej i kwasoodpornej oraz przewody elektrycznych, które składali przy zaparkowanym samochodzie . Natomiast oskarżony M. B. (1) stał na czatach i „markował” awarię samochodu marki V. (...) nr rej. (...). Następnie oskarżeni A. F. (1) i M. B. (1) oraz J. G. załadowali skradzione z terenu (...) Sp. z o.o. elementy metalowe ze stali nierdzewnej i kwasoodpornej oraz przewody elektrycznych do samochodu marki V. (...) nr rej. (...) i odjechali ul. (...) w kierunku ul. (...) . Przed wjazdem na ul. (...) zostali zatrzymani przez funkcjonariuszy policji : M. D. (1) , T. S. i M. S. oraz strażnika miejskiego M. D. (2) który z polecenia oficera dyżurnego KPP w L. udali się na miejsce zdarzenia i obserwowali działania oskarżonych i J. G. . W toku przeszukania samochodu marki V. (...) nr rej. (...) ujawniono elementy metalowe ze stali nierdzewnej i kwasoodpornej oraz przewody elektrycznych skradzione przez zatrzymane osoby z terenu (...) Sp. z o.o..

Działanie oskarżonych M. B. (1) i A. F. (2) spowodowało szkodę w wysokości 5506 złotych na szkodę H. L. , gdyż mienie o takiej wartości będące własnością pokrzywdzonego zostało ujawnione w toku przeszukania samochodu V. (...) nr rej. (...) (k. 88) .

Oskarżony A. F. (1) ma ukończone 46 lat, jest żonaty , ma na utrzymaniu 3 dzieci , nie był karany (k. 231) , pracuje dorywczo i uzyskuje dochód w wysokości 800 zł nie był leczony psychiatrycznie ani odwykowo .

Oskarżony M. B. (1) ma ukończone 40 lat, jest kawalerem , nie ma nikogo na utrzymaniu , był karany (k. 227) , nie był leczony psychiatrycznie ani odwykowo .

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : zeznań świadków: H. L. (k. 17-18 , k. 119 i k. 248) , T. S. (k. 93-94 i k. 248-249) , M. D. (3) (k. 139 i k. 263) , M. S. (k. 142 i k. 262) i R. R. (k. 117 i k. 263) , protokołu zatrzymania (k. 3, k. 5 i k. 6) , protokołu użycia urządzenia pomiarowo-kontrolnego (k. 4 i k. 7) , protokołu przeszukania (k. 8- 16) , protokołu oględzin (k. 26-27, k. 28-29) , protokołu przeszukań (k. 35-40) , karty karnych (k. 41 , k. 42-44 i k. 45-47) , protokołu okazania (k. 87-89) , dokumentacji fotograficznej (k. 95) , danych osobo-poznawczych (k. 96, k. 97 i k. 98) , odpisów wyroków (k. 105-115, k. 122-132, k. 135-137, k. 146-161) , wykazu

dowodów rzeczowych (k. 85-85a) , kart karnych (k. 227-231) , kserokopii wyroku (k. 245-246) oraz częściowo zeznań świadka J. G. (k. 54-55) .

Oskarżony A. F. (1) stanął pod zarzutem iż w dniu 26 marca 2013 roku w msc. M. R. ul. (...) z terenu firmy (...) Sp. z o.o. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. B. (1) i J. G. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci elementów metalowych ze stali nierdzewnej oraz przewodów elektrycznych czym spowodował straty w wysokości 5725 złotych na szkodę H. L. to jest popełnienia czynu z art. 278 § 1 k.k. .

Oskarżony M. B. (1) stanął pod zarzutem w dniu 26 marca 2013 roku w msc. M. R. ul. (...) z terenu firmy (...) Sp. z o.o. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z J. G. i A. F. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci elementów metalowych ze stali nierdzewnej oraz przewodów elektrycznych czym spowodował straty w wysokości 5725 złotych na szkodę H. L. , przy czym zarzucanego mu przestępstwa dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne to jest popełnienia czynu z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k..

Oskarżony A. F. (1) w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie przed Sądem nie przyznała się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień (k. 59 i k. 239) .

Oskarżony M. B. (1) w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie przed Sądem nie przyznała się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień (k. 64 i k. 239-240) .

Sąd dał wiarę w całości zeznaniom świadków : H. L. , T. S. , M. D. (3) , M. S. i R. R. jako jasnym dokładnym , spójnym , logicznym i korespondującym z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego .

Z zeznań świadka H. L. właściciela firmy (...) Sp. z o.o. wynika jakie elementy metalowe i kable elektryczne zostały skradzione z wiaty znajdującej się na terenie jego firmy . Z zeznań tego świadka wynika jaka była wartość tych elementów (k. 17-18 , k. 119 i k. 248) . W protokole okazania rzeczy świadek H. L. wskazał iż wartość odzyskanych elementów szacuje na kwotę 5506 zł (k. 88) .

Z zeznań świadków T. S. , M. D. (3) , M. S. – funkcjonariuszy Policji z KPP L. wynika w jakich okolicznościach zostali zatrzymani oskarżeni A. F. (1) i M. B. (1) oraz J. G. . Z zeznań tych świadków wynika iż w dniu 26 marca 2013 r. z polecenia dyżurnego KPP w L. udali się do miejscowości M. na ul. (...) . Po przybyciu na miejsce podjęli obserwację samochodu V. (...) koloru ciemnego którego kierowca „markował” jego awarię . Z dalszych zeznań świadków wynika iż w pewnej chwili zobaczyli idących ulica (...) wzdłuż ogrodzenia 2 mężczyzn którzy nieśli jakieś długie przedmioty . Następnie wszyscy 3 mężczyźni załadowali te przedmioty do samochodu marki V. (...) odjechali w stronę ul. (...) gdzie zostali zatrzymani . Z dalszych zeznań tych świadków wynika iż po zatrzymaniu tego samochodu osoby w nim jadące zostały wylegitymowane i okazali się być nimi oskarżenia A. F. (1) i M. B. (1) oraz J. G. . Z samochodu tym ujawniono elementy metalowe i kable elektryczne które jak później ustalono zostały zabrane z terenu firmy (...) Sp. z o.o..

Z zeznań świadka R. R. pracownika firmy (...) Sp. z o.o. wynika iż to on dokonał rozpoznania przedmiotów ujawnionych w samochodzie V. (...) z całą pewnością należą one do firmy w której pracuję . Świadek wskazał iż elementy te były składowane pod wiatą na terenie firmy , a część tych elementów ze stali kwasoodpornej sam wykonał (k. 117 i k. 263) .

Fakt, że wymienieni wyżej świadkowie precyzyjnie określają zakres swojej wiedzy na temat zdarzeń, w zakresie których Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, świadczy zdaniem Sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń. Zeznania świadków są jasne , dokładne i korespondują z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Jeżeli chodzi o zeznania świadka J. G. – oskarżonego którego sprawa została wyłączona do odrębnego postępowania iż w dniu 25 marca 2013 r. wracając do noclegowni C. przy ul. (...) w L. zauważył leżący przy drodze w miejscowości M. - R. złom. O tym fakcie poinformował swojego znajomego oskarżonego M. B. (1) , który poprosił oskarżonego A. F. (1)

by zawiózł ich swoim samochodem marki V. (...) w to miejsce . Z dalszych zeznań świadka J. G. wynika iż następnego dnia pojechał wspólnie z oskarżonymi M. B. (1) i A. F. (1) samochodem V. (...) w to miejsce . Następnie załadowali do tego samochodu leżący przy drodze złom . Gdy wyjeżdżali samochodem na ul. (...) w miejscowości M. – R. zostali zatrzymani przez patrol policji (k. 54-55) .

Jeżeli chodzi o zeznania świadka J. G. to Sąd dał wiarę tym zeznaniom jako jasnym , dokładnym i korespondującym z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego w zakresie w jakim z tych zeznań wynikało iż przyjechał na miejsce zdarzenia wraz z oskarżonymi A. F. (1) i M. B. (1) samochodem V. (...) będącym własnością oskarżonego A. F. (1) oraz że po załadowaniu do tego samochodu złomem zostali zatrzymani przez patrol policji gdy wyjeżdżali samochodem na ul. (...) w miejscowości M. – R. . W tym zakresie zeznania świadka J. G. są jasne korespondują z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadków : T. S. (k. 93-94 i k. 248-249) , M. D. (3) (k. 139 i k. 263) , M. S. (k. 142 i k. 262) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę .

Nie zasługuje na natomiast na wiarę tą część zeznań świadka J. G. w której twierdził iż znalazł ten złom gdy ten leżał w miejscowości M. przy drodze . W tym zakresie zeznania świadka J. G. pozostają w sprzeczności z zeznaniami świadków T. S. (k. 93-94 i k. 248-249) , M. D. (3) (k. 139 i k. 263) , M. S. (k. 142 i k. 262) i R. R. (k. 117 i k. 263) . Z zeznań tych świadków wynika kategorycznie iż przedmioty ujawnione w toku przeszukania samochodu marki V. (...) nr rej. (...) w dniu 26 marca 2013 r. zostały skradzione przez oskarżonych i świadka J. G. z terenu firmy (...) Sp. z o.o. w miejscowości M. przy ul. (...) . Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość zeznań świadka J. G. w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów , albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia .

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony A. F. (1) w ramach zarzucanego mu czynu został uznany za winnego tego że w dniu 26 marca 2013 roku w msc. M. R. ul. (...) z terenu firmy (...) Sp. z o.o. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. B. (1) i drugą ustaloną osobą której sprawę wyłączono do odrębnego postępowania dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci elementów metalowych ze stali nierdzewnej oraz przewodów elektrycznych czym spowodował straty w wysokości 5506 złotych na szkodę H. L. to jest popełnienia czynu z art. 278 § 1 k.k. .

Oskarżony M. B. (1) w ramach zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego że w dniu 26 marca 2013 roku w msc. M. R. ul. (...) z terenu firmy (...) Sp. z o.o. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu A. F. (1) i drugą ustaloną osobą której sprawę wyłączono do odrębnego postępowania dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci elementów metalowych ze stali nierdzewnej oraz przewodów elektrycznych czym spowodował straty w wysokości 5506 złotych na szkodę H. L. , to jest popełnienia czynu z art. 278 § 1 k.k. .

Przepis art. 278 § 1 k.k. stanowi , iż karze podlega , kto, zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą. Rodzajowym przedmiotem ochrony przepisów art. 278 § 1 k.k. jest mienie, którym według prawa cywilnego jest własność i inne prawa majątkowe (art. 44 k.c.). Zachowanie się sprawcy przestępstwa stypizowanego w art. 278 § 1 k.k. jeśli ściśle przez ten przepis określone i polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia. Przez zabór należy rozumieć wyjęcie rzeczy spod władztwa osoby nią władającej (właściciela, posiadacza lub dzierżyciela) i objęcie we własne władanie. Chodzi tutaj o faktyczne władztwo nad rzeczą, które w wyniku zaboru zostaje wbrew woli posiadacza naruszone. W swych konsekwencjach jednak zabór taki godzi w prawo własności, gdyż sprawca zaboru działa w celu przywłaszczenia zabranej rzeczy, tj. włączenia jej do swego stanu posiadania lub

bezprawnego rozporządzenia nią na rzecz innej osoby. Należy podkreślić, że stanowiący istotę kradzieży zabór następuje bezprawnie, bez żadnej ku temu podstawy i bez zgody właściciela lub osoby, której mienie (rzecz) zabrano (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 grudnia 1998 r., IV KKN 98/98, Orz. Prok. i Pr. 1999, nr 7-8). Dla zrealizowania znamienia skutku przestępstwa kradzieży muszą więc zostać przesądzone łącznie dwa elementy. Po pierwsze, fakt pozbawienia przez sprawcę osoby uprawnionej władztwa nad rzeczą. Po wtóre, objęcie tej rzeczy przez sprawcę we władanie. O wielkości skutku (szkody) wywołanego działaniem przestępnym decyduje tylko sama wartość zabranych rzeczy lub pieniędzy. Nie wlicza się do tej wartości odsetek od sumy pieniędzy. Liczy się tylko bowiem szkodę rzeczywistą, a nie zysk spodziewany, chociażby jego osiągnięcie graniczyło z pewnością. Do wartości zaboru nie można wliczać utraconych a spodziewanych przez poszkodowanego zysków (*lucrum cessans*), taka postać szkody nie jest bowiem szkodą rzeczywistą (*damnum emergens*) (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 3 marca 1994 r., II Akc 128/93, KZS 1994, z. 4, poz. 16 oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 17 września 1992 r., II Akc 201/91, KZS 1992, z. 10, poz. 12). Kradzież jest przestępstwem umyślnym o charakterze kierunkowym, którego można się dopuścić jedynie w zamiarze bezpośrednim - w celu przywłaszczenia (*animus rem sibi habendi*). Cel przywłaszczenia oznacza zamiar postąpienia z przedmiotem zaboru tak, jakby się było jego właścicielem (włączenia do swego stanu posiadania, sprzedaży, zużycia, podarowania innej osobie, a nawet porzucenia - por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 maja 2000 r., V KKN 406/97, Orz. Prok. i Pr. 2000, nr 4). Jako że przestępstwo określone w art. 278 § 1 k.k. należy do kategorii tzw. przestępstw kierunkowych. Ustawa wymaga, aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym jest przywłaszczenie cudzej rzeczy ruchomej. Konieczne jest zatem działanie sprawcy z tzw. *dolus coloratus*. Celem działania sprawcy musi być włączenie rzeczy do majątku sprawcy, objęcie jej w posiadanie lub postępowanie z nią jak z własną. Wyklucza to możliwość popełnienia tego przestępstwa z zamiarem wynikowym. (tak Komentarz do art. 278 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Barczak-Oplustil, G. Bogdan, Z. Ćwiakalski, M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, J. Majewski, J. Raglewski, M. Rodzynkiewicz, M. Szewczyk, W. Wróbel, A. Zoll, Kodeks karny. Część szczególna. Tom III. Komentarz do art. 278-363 k.k., Zakamycze, 2006, wyd. II.).

Natomiast przepis art. 64 § 1 k.k. stanowi iż jeżeli sprawca skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany, sąd może wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. W ujęciu art. 64 § 1 k.k. recydywa szczególna w typie podstawowym zachodzi, gdy sprawca, skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności, w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary, umyślnie popełnia przestępstwo podobne do tego, za które był już skazany. Treść tego przepisu nie pozostawia żadnej wątpliwości, że podstawą zakwalifikowania czynu jako popełnionego w warunkach recydywy szczególnej nie może być skazanie za przestępstwo nieumyślne, ale może to być przestępstwo z winy kombinowanej umyślno-nieumyślnej, w którym czyn zabroniony popełniony jest umyślnie a nieumyślność dotyczy jedynie jego następstwa (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 2002 r., V KKN 404/01, Orz. Prok. i Pr. 2003, nr 3).

W powyższej sprawie oskarżony A. F. (2) wypełnił wszystkie znamiona czynu zabronionego z art. 278 § 1 k.k. opisanego w pkt. 1 wyroku, natomiast oskarżony M. B. (1) wypełnił wszystkie znamiona czynu zabronionego z art. 278 § 1 k.k. opisanego w pkt. 2 wyroku albowiem w dniu 26 marca 2013 roku w msc. M. R. ul. (...) z terenu firmy (...) Sp. z o.o. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu ze sobą i z inną ustaloną osobą której sprawę wyłączono do odrębnego postępowania dokonali zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci elementów metalowych ze stali nierdzewnej oraz przewodów elektrycznych. Działanie oskarżonych spowodowało straty w wysokości 5506 złotych na szkodę H. L..

Oskarżeni A. F. (1) i M. B. (1) działali w zamiarze bezpośrednim w celu przywłaszczenia i postąpienia z przedmiotem zaboru tak, jakby się było jego właścicielem. Fakt ten wynika wprost z zeznań świadków: H. L. (k. 17-18, k. 119 i k. 248), T. S. (k. 93-94 i k. 248-249), M. D. (3) (k. 139 i k. 263), M. S. (k. 142 i k. 262) i R. R. (k. 117 i k. 263) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę.

Działanie oskarżonych A. F. (1) i M. B. (1) spowodowało straty w wysokości 5506 złotych na szkodę H. L.. Wysokość szkody została określona na podstawie protokołu okazania rzeczy pokrzywdzonemu H. L., który na kwotę 5506 złotych określił wartość elementów metalowych ze stali nierdzewnej oraz przewodów elektrycznych które odzyskał (k. 88).

Należy wskazać te elementy o wartości 5506 złotych zostały ujawnione podczas przeszukania samochodu marki V. (...) nr rej (...) którym poruszali się oskarżeni A. F. (1) i M. B. (2) oraz świadek J. G. zatrzymanego bezpośrednio o dokonaniu przez nich kradzieży tego mienia . W protokole okazania rzeczy świadek H. L. wskazał iż wartość odzyskanych elementów szacuje na kwotę 5506 zł (k. 88). Tym samym nie można stwierdzić iż oskarżeni A. F. (1) i M. B. (2) zabrali w celu przywłaszczenia elementy metalowe ze stali nierdzewnej oraz przewody elektryczne o wartości większej niż 5506 złotych z terenu z terenu firmy (...) Sp. z o.o. przy ul. (...) w miejscowości M. – R. .

Wyrokiem z dnia 27 listopada 2011 r. sygn. akt. VI Ka 700/11 Sąd Okręgowy Warszawa P. w W. zmienił wyrok Sądu Rejonowego w Legionowie II Wydział Karny sygn. akt II K 588/09 i wymierzył oskarżonemu M. B. (3) karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 4 lat za czyn z art. 191 § 2 k.k. (k. 245-246) . Oskarżony M. B. (1) nie odbył kary pozbawienia wolności w tej sprawie , ani w sprawie V K 293/06 gdzie został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie V Wydział Grodzki z dnia 03 kwietnia 2006 r. sygn.. akt V K 292/06 gdzie został skazany za czyn z art. 286 § 1 k.k. na krę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat (k. 227) . Tym samym oskarżony M. B. (1) nie popełnił czynu z art. 278 § 1 k.k. w warunkach wskazanych w art. 64 § 1 k.k. .

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego A. F. (1) co do popełnienia przez niego czynu z art. 278 § 1 k.k. opisanego w pkt. 1 wyroku i oskarżonego M. B. (1) co do popełnienia przez niego czynu z art. 278 § 1 k.k. opisanego w pkt. 2 wyroku nie budzi wątpliwości .

Wymierzając oskarżonym A. F. (1) i M. B. (1) karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jaki i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest nie mały stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonych czynu przejawiający się w charakterze naruszonego przez nich dobra oraz okoliczności działania oskarżonych . Oskarżeni naruszyli bowiem dobro chronione prawem jakim jest cudza własność. Za okoliczność obciążającą Sąd uznał również fakt ,iż oskarżony M. B. (1) był już karany (k. 227) .

Za okoliczność łagodzącą w stosunku do oskarżonego A. F. (1) Sąd uznał fakt iż oskarżony nie był karany .

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu A. F. (1) za czyn opisany w pkt. 1 wyroku stanowiący przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu M. B. (1) : za czyn opisany w pkt. 2 wyroku stanowiący przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Orzeczone wobec oskarżonych A. F. (1) i M. B. (1) kary po 6 miesięcy pozbawienia wolności spełniają wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiadają stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winna spełnić wobec oskarżonych funkcję wychowawczą i powstrzymać go w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Na wymiar kary miał wpływ sposób działania sprawców . Sąd wymierzoną oskarżonemu A. F. (1) karę pozbawienia wolności zawiesił na okres próby 2 lat, zaś wymierzoną oskarżonemu M. B. (1) karę pozbawienia wolności zawiesił na okres próby 3 lat uznając iż jest to okres wystarczający dla zrozumienia przez oskarżonych wagi popełnionego przez nich występku. Groźba zarządzenia wykonania kary w okresie próby ponadto spowoduje , iż oskarżeni A. F. (1) i M. B. (1) będą respektował porządek prawny, a co za tym idzie cele kary zostaną osiągnięte.

Na podstawie art. 44 § 1 i 2 k.k. Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych wskazanych w wykazie dowodów rzeczowych (k. 85-85a) pod poz. 7, 8, 9 i 10 przez ich zniszczenie .

Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. Sąd zasądził od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata K. O. kwotę 619,92 zł (sześćset dziewiętnaście złotych dziewięćdziesiąt dwa grosze) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego M. B. (1) pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i zwolnił oskarżonych A. F. (1) i M. B. (1) w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę dochody oskarżonych .

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.